

NIETS MOET! ALLEEN ONT-MOETEN

*En zelfs: **grenzeloos** ontmoeten. Wat een ruimte en vrijheid!! Dat is ook wat de kerken in Nuenen willen. Open naar de andere mens, wie dan ook. Hoe doe je dat? Je kijkt een ander aan en je ziet die echt! Je laat je raken door hem of haar. Dan ontstaat er iets tussen jou en de ander. Een vraag of een antwoord. Het geven of het nemen. Wederkerigheid.*

In Nederland wonen veel migranten en arbeidsmigranten. We noemen het zelfs een "asielcrisis". Dat klinkt bedreigend, maar het kan ook een kans zijn. Kunnen vluchtelingen ook arbeidsmigranten worden, die we zo nodig hebben?

In Nuenen wonen ook statushouders, vluchtelingen, die een verblijfsvergunning gekregen hebben en in ons dorp mogen leven. Ze moeten hun leven weer opbouwen. En daar ligt een vraag. 'Kan ik me hier thuis voelen? Is er voor mij ruimte om te leven, te werken, contact te krijgen?'

Behalve de gemeente en de LEV willen ook de kerken hierop een antwoord geven. Ze organiseren o.a. "Grenzeloos ontmoeten". Nuenenaren en statushouders ontmoeten elkaar in een ontspannen sfeer met een hapje en een drankje. Voor de kinderen zijn er leuke activiteiten.

Dan is er een oorlog dichtbij, in Oekraïne. Ook dat veroorzaakt een stroom vluchtelingen. Wat fijn, dat de gemeente een school ter beschikking stelt om hen op te vangen met bed, bad en brood. Inmiddels 100 mensen! De lokalen werden ingericht met meubilair. Er waren kooktoestellen, wasmachines en drogers. Van alle kanten kwamen meubels, kleding, speelgoed enz. Geweldig!

Deze vluchtelingen mogen zelfs meteen meedoen aan onze maatschappij! Werken, eigen leefgeld verdienen! Voor de Oekraïners is er een min of meer leefbare situatie. Maar ook zij hebben behoefte aan contact. De gemeente nodigde hen uit op de Nieuwjaarsontmoeting. De kerk heeft samen met hen een dienst georganiseerd, waarin we elkaar leerden kennen. In de zomervakantie worden er elke week allerlei activiteiten georganiseerd, voor kinderen én volwassenen. Ik geef taalles om beter te communiceren o.a. op hun werk. Het is fijn om elkaar te leren kennen in een ontspannen sfeer.

Maar ik zie wel verschil in bereidheid tot helpen van Oekraïners en 'asielzoekers'. Oekraïners zijn Europeanen van dichtbij die vluchten voor een oorlog... Die andere niet dan? Ik ken mensen die gevlucht zijn voor Assad, voor de Taliban, voor de dictator uit Eritrea, en voor Poetin. Allemaal mensen die jou aankijken met een vraag. En wat is het goed, dat we er een antwoord op kunnen geven. In de vorm van materiële en psychische ondersteuning. Een hartelijk woord, een luisterend oor, een gebaar. Een veilig gevoel. Een thuiskomen, een menswaardig bestaan. Ze worden gezien. Ook door de kerken. We kunnen er voor elkaar zijn in een 'grenzeloze ontmoeting'.

Nel Haisma

